

Arrest

nr. 220 973 van 9 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE LANGE *loco* advocaat P. ROELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot Amhara-etnie te behoren. U werd geboren in Ziwa Kidane Mihret (Tigray regio, Wolkayit district). Toen u drie jaar oud was verhuisde u naar het nabijgelegen Adi Remets. In 2010 (volgens de Ethiopische kalender: 2003) reisde u naar Soedan om er te werken. U verbleef er tot 2013 (Ethiopische kalender: 2006). U ontmoette er uw partner, F. F. (...) (Eritrese nationaliteit), die momenteel met uw dochter in u het Verenigd Koninkrijk verblijft. U reisde terug naar Ethiopië en verbleef in Adi Remets tot 2016.

Sinds 2012 (Ethiopische kalender: 2005) bent u actief voor de Amhaarse beweging die strijdt voor de cultuur en identiteit van de Amharen in de Wolkayit-regio die voornamelijk wordt bewoond door mensen

van de Tigrayetnie. Van 2012 tot 2015 verzamelde u handtekeningen voor een petitie die de aandacht wou vestigen op de rechten van de Amhaarse bevolking in Wolkayit. Op 5 januari 2015 (Ethiopische kalender: 27/4/2007) werd u lid van het Wolkayit Segade Asmelash Comité (oftewel Welkait Identity and Self Determination Committee, hierna naar verwezen als Wolkayit Comité). Sindsdien organiseerde u verschillende betogingen.

Tijdens een betoging in Kafta op 1 augustus 2016 (Ethiopische kalender 28/11/2008), werd u gearresteerd. U werd opgesloten in de gevangenis van Adi Remets. Na twee weken werd u veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf, omdat u niet accepteerde Tigray te zijn en omdat u werd beschuldigd van terrorisme. U werd getransfereerd naar de gevangenis van Homera. Na bijna twee jaar opsluiting, kon u ontsnappen toen er een brand uitbrak in de gevangenis. U ging te voet naar Hamdayit, op de grens tussen Ethiopië en Soedan. U verbleef er enkele dagen en reisde hierna te voet via Maykadra en Dansha naar Serekuwo. U nam de auto van Serekuwo naar Gonder. U verbleef twee weken in Gonder. U reisde verder naar Addis Abeba. U verbleef er een maand en twee weken. Uw neef die in Addis Abeba woonde, regelde en betaalde uw reis en reisdocumenten, met name een paspoort en visum op uw naam. Op 14 juni 2018 (Ethiopische kalender: 7/10/2010) nam u het vliegtuig naar Frankrijk. U probeerde gedurende vier maanden vanuit Calais naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. U diende op 11 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Vooraleerst heeft u de autoriteiten misleid met betrekking tot uw identiteit door valse informatie te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden. Ten tweede heeft u pas zeer laat tijdig een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

U gaf immers verschillende identiteiten op en ontkende hierbij dat u de Ethiopische nationaliteit had toen u verschillende keren werd aangehouden door de politie op 12 en 26 juli 2018, 14 augustus 2018, 26 september 2018 en 26 februari 2019. U verklaarde telkens dat u Berekt Hayle (al dan niet met een andere schrijfwijze) heette, dat u de Eritrese nationaliteit had en dat u werd geboren in Omni Hajer (Eritrea). Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Ethiopië bevestigde op 17 september 2018 dat u de Ethiopische nationaliteit hebt. (zie administratief dossier) Toch bleef u ontkennen dat u de Ethiopische nationaliteit heeft. Zo bevestigde u op 26 februari 2019 nogmaals dat u geen Ethiopiër bent. (zie Formulaire confirmant l'audition d'un étranger) U gaf ook verschillende geboortedata op: 16 augustus 2001 en 1 januari 2000. Op 26 februari 2019, toen u een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, verklaarde u zelfs dat u minderjarig was. Daarnaast, blijkt uit uw visumdossier dat u op 10 november 1987 werd geboren. Toen u uiteindelijk op 13 maart 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende, verklaarde u dan toch dat u de Ethiopische nationaliteit had, dat u L., T. M. (...) heette en op 21 november 1986 (volgens de Ethiopische kalender: 12/3/1979) in Ziwa Kidane Mihret (Ethiopië) werd geboren. Er dient te worden vastgesteld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud eerst verklaarde dat u nooit een andere identiteit had opgegeven. Uiteindelijk gaf u dan toch toe dat u aan de politie had verklaard dat u jonger was en dat u Eritreeër was, omdat u had gehoord dat de Eritreeërs sneller werden vrijgelaten. (CGVS, p3) Tenslotte blijkt uit uw visumdossier dat uw adres in Addis Abeba was, terwijl u aan het CGVS verklaarde steeds in Wolkayitregio te hebben gewoond en slechts twee weken in Addis Abeba te hebben verbleven.

Daarnaast heeft u zonder gegronde reden u niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten aangemeld of heeft u geen verzoek om internationale bescherming ingediend. U verklaarde zelfs dat u er nooit eerder aan dacht om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. (CGVS, p4) Over de laattijdigheid van uw verzoek dient te worden vastgesteld dat u pas om internationale bescherming verzocht op 13 maart 2019, nadat u op 14 juni 2018 aankwam in Frankrijk en gedurende vier maanden verschillende keren probeerde vanuit Calais naar uw vrouw en dochter in het Verenigd Koninkrijk te reizen, nadat u verschillende keren werd aangehouden door de politie op 12 juli 2018, 26 juli 2018, 14 augustus 2018, 26 september 2018 en 26 februari 2019 én nadat u al twee weken vastgehouden werd in het gesloten centrum 127bis. Op 8 maart 2019 werd beslist dat u op 12 maart 2019 zou worden gerepatriëerd naar Ethiopië. Deze repatriëring werd op 11 maart 2019, een dag voor de repatriëring, geannuleerd omdat u uiteindelijk toch besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Er werd u al eerder, op 12 juli 2018, een inreisverbod betekend. Op 14 augustus 2018 werd u nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten betekend en werd u vastgehouden in het gesloten centrum in Merksplas. Op 16 augustus 2018 verklaarde u uitdrukkelijk dat u geen beroep wenste te doen op uw recht om internationale bescherming aan te vragen. (zie Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht). Uit bovenstaande blijkt dat u zeer laattijdig uw verzoek indiende, zonder gegronde reden, hoewel u verschillende keren contacten had met bevoegde autoriteiten en u verschillende keren uitdrukkelijk de kans werd gegeven om een verzoek in te dienen.

Bovenstaande vaststellingen hypothekeren in negatieve zin de ernst en de gegrondheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging en/of het risico op het lijden van ernstige schade.

Hogervermelde elementen -het misleiden van de Belgische autoriteiten met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit en de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming- rechtvaardigden dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud vervolging te vrezen van de Ethiopische autoriteiten omdat u in augustus 2016 werd veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf omdat u lid was van het Wolkayit Comité en u na twee jaren uit de gevangenis ontsnapte.

Het CGVS wijst vooreerst op de recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 zoals blijkt uit objectieve landeninformatie. De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – is de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleiden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. In juni 2018 kwam er sneller dan gepland een einde aan de noodtoestand die was uitgeroepen na het aftreden van premier Desalegn. Op 9 juli 2018 tekenden Ethiopië en Eritrea bovendien een vredesakkoord dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste.

Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen.

Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Het CGVS is er zich van bewust dat Ethiopië nog voor heel wat uitdagingen staat op het gebied van interetnische spanningen, liberalisering van de economie, schrapping van bepaalde repressieve wetgeving, ... Uit objectieve landeninformatie komt echter duidelijk naar voren dat de gebeurtenissen in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018 een ernstige aanzet vormen voor belangrijke politieke hervormingen (die reeds deels werden uitgevoerd). Hoewel deze hervormingen nog pril zijn, geeft de nieuwe regering duidelijk aan de kans te willen geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen mee te werken aan dit vredes- en hervormingsproces – hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten – veelal van de Oromo bevolking – in de jaren voorheen. Mede in het licht van deze recente ontwikkelingen in uw land van herkomst kan dan ook geconcludeerd worden dat de ernst van uw vrees voor vervolging – gebaseerd op uw vermeende ontsnapping uit de gevangenis waar u zou hebben verbleven omdat u in 2016 werd veroordeeld omdat u actief was in het Wolkayit Comité – alsook de actualiteit van deze vrees in eerste instantie al ernstig worden aangetast.

Verder werd het volgende vastgesteld bij uw vermeende vrees:

Eerst en vooral ontkende u gedurende lange tijd de Ethiopische nationaliteit te hebben, (zie hierboven) terwijl u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming verklaarde een vrees te hebben in Ethiopië. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Ethiopië op zeer ernstige wijze. Van iemand die werkelijk vervolging vreest bij terugkeer naar zijn herkomstland, kan men verwachten dat hij meteen de waarheid vertelt over zijn herkomstland, waar hij vervolging zou vrezen.

Ten tweede diende u pas zeer laattijdig een verzoek tot internationale bescherming in. (zie hierboven) Met deze vaststelling ondermijnt u verder de geloofwaardigheid van uw vrees. Immers, van iemand die werkelijk vervolging zou vrezen, kan men verwachten dat hij meteen de nodige bescherming aanvraagt. Ten derde werd vastgesteld dat u uit Ethiopië reisde met een Ethiopisch paspoort en Frans visum op uw eigen naam.

U verklaarde dat u op 14 juni 2018 Ethiopië verliet met het vliegtuig vanuit Addis Abeba (Ethiopië) en dat u hierbij gebruik maakte van een Ethiopisch paspoort op uw eigen naam.

U legde tegenstrijdige verklaringen af over de geldigheid van het paspoort. Op 16 augustus 2018 verklaarde u dat u met een vals Ethiopisch paspoort was gereisd. (Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in kader van het hoorrecht) Aan de DVZ verklaarde u op 18 maart 2019 dat u op legale wijze Ethiopië verliet met uw eigen paspoort. (Verklaring DVZ, p9, vraag 24 en 25 en p11, vraag 31) Aan het CGVS verklaarde u op 11 april 2019 dat u nooit een geldig paspoort had en dat uw neef een vals paspoort voor u regelde. Gevraagd waarom u geen geldig paspoort regelde, antwoordde u dat u "geen kennis" had over het paspoort. Even later verklaarde u dan weer dat u niet wist of het paspoort vals was en dat het een geldig paspoort zou kunnen geweest zijn. (CGVS, p7)

U legde vervolgens tegenstrijdige verklaringen af over wat u zelf moest doen voor verkrijgen van uw paspoort en het visum. U wist niet hoe uw neef het paspoort regelde. U verklaarde dat hij "alles" deed voor u. Gevraagd wat u zelf moest doen, zei u dat u hem niets gaf. Gevraagd wat u voor het visum moest, verklaarde u wederom dat u "niets" moest doen en dat u "gewoon het land moest verlaten". Gevraagd hoe de foto geregeld was, verklaarde u dan toch dat u een pasfoto moest nemen. Gevraagd of u naast deze foto nog iets anders moest doen, verklaarde u dat u "niets anders" moest doen. U verklaarde dat u niets voor het visum moest doen. Gevraagd welke informatie u moest geven zodat het paspoort en het visum konden geregeld worden verklaarde u dat uw neef al alle nodige informatie over u had. Gevraagd of u vingerafdrukken moest geven, verklaarde u dan toch dat u vingerafdrukken in de Franse ambassade in Ethiopië had gegeven. (CGVS, p7) Door de tegenstrijdige verklaringen over het paspoort alsook uw eigen aandeel bij het regelen van het paspoort, kon u niet aantonen dat het paspoort waarmee u Ethiopië verliet vals zou zijn.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat sinds april 2010, voor alle aanvragen van Ethiopische paspoorten vingerafdrukken gegeven moeten worden. (zie blauwe map in administratief dossier) Het is bijgevolg onaannemelijk dat u enkel een pasfoto moest laten maken. Bovendien kon u met uw paspoort een Frans visum aanvragen. Voor deze aanvraag moest u eveneens uw vingerafdrukken geven, zoals u ook zelf verklaarde. Het CGVS kan dan ook niets anders dan besluiten dat u een geldig Ethiopisch paspoort op uw eigen naam aanvroeg en dat gebruikte om Ethiopië te verlaten. De vaststelling dat u met dit paspoort op 14 juni 2018 het vliegtuig vanuit Ethiopië kon nemen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten. Indien u werkelijk veroordeeld zou zijn geweest omwille van uw activiteiten bij het Wolkayit Comité en u zou zijn ontsnapt uit de gevangenis, zou u immers niet met uw eigen paspoort uit Ethiopië kunnen reizen. De geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten wordt hierdoor grondig aangetast.

Uw verklaringen over uw asielrelaas komen niet overeen met de gegevens in het paspoort. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat het paspoort werd afgegeven op 19 oktober 2016. Het visum werd u toegekend op 11 juni 2018. U verklaarde dat u vanaf 1 augustus 2016 twee jaar lang in de gevangenis verbleef omdat u was veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar omwille van uw activiteiten voor de Wolkayit-beweging. De vaststelling dat u dit paspoort verkreeg op 19 oktober 2016, terwijl u volgens uw verklaringen opgesloten zou zijn geweest, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde, kon u niet aannemelijk maken dat u lid was van het Wolkayit Comité, dat u hierdoor veroordeeld zou zijn tot zes jaar gevangenisstraf en dat u uiteindelijk uit de gevangenis ontsnapt zou zijn.

U verklaarde dat u sinds 2012 (Ethiopische kalender: 2005) actief was voor de Amhaarse beweging in de Wolkayitregio. Tussen 2012 en 2015 verzamelde u handtekeningen voor een petitie. Op 5 januari 2015 (Ethiopische kalender: 27/4/2007) richtte u het Wolkayit Comité op samen met negentien andere leden. Sindsdien organiseerde u verschillende betogingen met het Wolkayit Comité.

Uw kennis over het Wolkayit Comité is te beperkt om aannemelijk dat u werkelijk actief was bij het Comité.

U kende Getachew Ademe niet.(CGVS, p15) Gevraagd of u Addisu Serebe kende, verklaarde u van wel. Gevraagd wat u over hem wist, verklaarde u dat u "dacht" dat hij een lid was van het Comité. Gevraagd of hij werd gearresteerd, verklaarde u dat u dat niet wist. Volgens de beschikbare informatie is Getachew Ademe de voorzitter van het Comité, die in 2015 samen met Addisu Serebe en vijf andere leden van het Comité ontvoerd zouden zijn om vervolgens te worden beschuldigd van terrorisme.(zie blauwe map in administratief dossier) U verklaarde dat u veroordeeld werd tot zes jaar gevangenisstraf. U wist echter niet of andere leden zwaar werden bestraft. (CGVS, p11) U verklaarde dat Kolonel Demeka Zewdu, het hoofd van het Comité, op 13 februari 2016 (Ethiopische kalender: 5/6/2008) werd gearresteerd. Volgens de beschikbare informatie werd hij op 12 juli 2016 gearresteerd. Naar aanleiding van zijn arrestatie braken er onlusten uit. Op 31 juli 2016 werd hiervoor een grote betoging georganiseerd. Dat u zo slecht op de hoogte bent van vermeende lotgenoten, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij het Wolkayit Comité.

Gevraagd of er ooit mensen tijdens een protest gedood werden, verwees u enkel naar een protest in 2016 in Dansha.(CGVS, p14 en p15) U wist evenmin of er dodelijke slachtoffers vielen tijdens het protest waar u zelf gearresteerd zou zijn geweest.(CGVS, p14) Volgens de beschikbare informatie vielen er tientallen doden en honderden gewonden op verschillende plaatsen in de regio tijdens het protest (dat op hetzelfde moment op verschillende plaatsen plaatsvond) waar u aan zou hebben deelgenomen en waar u gearresteerd zou zijn geweest. Bovendien zouden ondertussen al honderden mensen tijdens verschillende Amhaarse protesten in Wolkayit zijn overleden, zowel voor als na uw vermeende arrestatie.(zie blauwe map in administratief dossier) Dat u enkel kon verwijzen naar één protest waar mensen het leven lieten, terwijl er veel meer mensen tijdens Wolkayit-protesten omkwamen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij het Wolkayit-Comité.

U was niet op de hoogte van belangrijke gebeurtenissen voor het Comité, na uw vermeende opsluiting. U verklaarde echter dat het Comité uw "leven" was en in uw "bloed" zit. U verklaarde dat u sinds u in België bent nog op de hoogte werd gehouden over het Comité.(CGVS, p10) Gevraagd naar de laatste informatie die u vernam over het Comité, verwees u enkel naar Alemahu, een lid van het Comité, die u zou gebeld om te vertellen dat het aantal leden van het Comité uitgebreid was van 20 naar 31 leden.(CGVS, p15) U verklaarde echter dat u geen informatie had over betogingen na uw vertrek. Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat in december 2017 duizenden Tigray-studenten op straat kwamen in Adi Grat (Tigray regio) nadat de politie honderden Tigraystudenten hadden gearresteerd naar aanleiding van de dood van een Amhaarse student. In dezelfde maand overleed een voetballer tijdens gevechten tussen Tigray en Amhara supporters. Verder was er op 24 november 2018 een Wolkayit-protest was in de Wolkayit-regio.(zie blauwe map in administratief dossier) Indien u zich werkelijk voor het Comité zou hebben geëngageerd, zou men kunnen verwachten dat u een oprechte interesse zou tonen voor het Comité na uw deelname aan het protest waarvan u verklaarde dat u er werd gearresteerd, zeker indien u door uw vermeende activiteiten vervolging zou vrezen.

U legde ontwijkende, vage en onpersoonlijke verklaringen af over uw activiteiten bij het Wolkayit Comité.

U verklaarde dat u sinds 2012 actief was voor de Amhaarse beweging in Wolkayit en sinds 2015 lid bent van het Wolkayit Comité.(CGVS, p8)

U legde ontwijkende, vage en onpersoonlijke verklaringen af over de petitie waarvan u verklaarde dat u er handtekeningen voor verzamelde. U verklaarde dat u in de periode van 2012 tot 2015 handtekeningen verzamelde voor een petitie "om te zeggen dat [jullie] Amhaars zijn".(CGVS, p8) Gevraagd welke andere activiteiten u in deze periode deed, herhaalde u dat u handtekeningen verzamelde en verwees u naar de algemene geschiedenis van de Amharen in de regio.(CGVS, p8) Gevraagd waar u de handtekeningen verzamelde, antwoordde u vaag: "We verzamelden die van de mensen in Wolkayit. Het punt is niet alleen ons probleem. De samenleving heeft ook dat probleem. Zo konden we de handtekeningen verzamelen." Nogmaals gevraagd waar u naartoe ging om de handtekeningen te verzamelen, verviel u nogmaals in het antwoorden op een vage en onpersoonlijke wijze: "We gingen, niet 1 persoon, maar we verdeelden ons. Sommigen moesten naar Adi Remets, andere naar Adi Gaba andere naar Kefta. En ook naar Dansha." Pas wanneer de vraag voor een derde keer werd gesteld, antwoordde u uiteindelijk dat uzelf naar Adi Gaba ging.(CGVS, p8-9) U verklaarde dat u samen met een vijftigtal andere personen de petitie overhandigden aan de administratie van de Tigray regio. U verklaarde dat de administratie antwoordde "dat [jullie] niet over [jullie] identiteit mochten praten en dat [jullie] niet van dat gebied waren, maar van de Ginbot 7".(CGVS, p9) U kende echter de naam niet van de persoon die jullie petitie in ontvangst nam en die jullie aanmaanden om niet over jullie identiteit te praten en die jullie valselijk beschuldigden voor de Ginbot 7 te bespioneren.(CGVS, p9) U kon niet aannemelijk maken werkelijk handtekeningen te hebben verzameld waarvan u verklaarde dat het uw hoofdactiviteit was in de periode van 2012 tot 2015.(CGVS, p8 en p9)

Gevraagd wat u deed in het Wolkayit Comité, dat werd opgericht in 2015 en waar u sindsdien lid van zou zijn, begon u over de geschiedenis van de regio en de algemene standpunten van het Comité. Gevraagd wat u zelf deed, zei u dat u "naar verschillende plaatsen ging" en dat u daar praatte over jullie identiteit. Gevraagd of u een bepaalde positie had in het Comité, verklaarde u dat u lid was en dat er geen posities waren binnen het Comité. (CGVS, p10) Gevraagd hoe u lid werd, antwoordde u vaagweg: "Ik werd lid want het probleem gaat ook over mij." (CGVS, p8) Gevraagd wat u precies moest doen op 5 januari 2015, de dag dat u lid werd van het Comité en dat de beweging zich omvormde tot een comité, antwoordde u ontwijkend: "Eigenlijk was er activiteit voor 27/4/2007. Maar het begin als Comité was in 2007. Maar voordien waren er al activiteiten." Gevraagd naar uw activiteiten vanaf 5 januari 2015 verklaarde u dat u deelnam aan verschillende betogingen. (CGVS, p9) Over deze betogingen legde u eveneens ontwijkende, vage, onpersoonlijke en ondoorleefde verklaringen af. Gevraagd wat u deed tijdens de betogingen, vertelde u dat jullie slogans riepen. Tijdens het protest waar u gearresteerd zou zijn, verklaarde u dat u vooraan liep met een foto die aantoonde dat jullie Amharen zijn. U riep luidop dat men de Amhaarse cultuur en identiteit moest respecteren. (CGVS, 13) Gevraagd of u de betogingen organiseerde, antwoordde u: "Niet alleen ik. Er waren ook anderen" Gevraagd hoe u die protesten organiseerde, antwoordde u vaag en ontwijkend: "Eigenlijk waren er veel problemen, toen we het voorbereidden. Maar de mensen van Gonder en Badar, kenden het probleem niet voordien. Maar nu hadden ze een kennis over het probleem in Wolkayit. In Gonder en Bahdar ook. Ook al verstaat de overheid het probleem in Wolkayit niet, moeten we tonen dat we voor onze mensen zijn door demonstraties." Gevraagd naar de problemen bij de organisatie van de betogingen, die u zelf had aangehaald, verwees u in het algemeen naar problemen die Amharen in de regio hadden. (CGVS, p10) Gevraagd hoe u dan binnen die context de protesten kon organiseren, antwoordde u enkel: "De betoging was heel groot in 2008." Nogmaals gevraagd hoe u de protesten organiseerde, verklaarde u dat u flyers uitdeelde. (CGVS, p10 en p14) Door bovenstaande vaagheden maakte u niet aannemelijk dat u werkelijk een actief lid van het Wolkayit Comité geweest zou zijn. Van iemand die werkelijk lid zou zijn van het Comité sinds de oprichting in januari 2015 en verklaarde hiermee verschillende activiteiten te organiseren, zou men kunnen verwachten dat hij op persoonlijke wijze zou kunnen vertellen over zijn vermeende activiteiten.

Gevraagd naar uw activiteiten voor de Wolkayit-beweging in Soedan, waar u drie jaar lang, van 2010 tot 2013 verbleef, verwees u enkel naar de financiële en medische steun die u aan verschillende mensen gaf. (CGVS, p13) U verklaarde verder dat u geen activiteiten meer deed voor het Comité sinds u in Europa bent, omdat u niet in een stabiele situatie zit en u niet kan communiceren omdat u geen telefoon hebt. (CGVS, p15) Hierover dient echter vastgesteld te worden dat u reeds sinds juli 2018 in België verbleef. Men zou echter kunnen verwachten dat u uw vermeende activiteiten zou verder zetten en om internationale bescherming zou verzoeken zodat u in een stabiele situatie uw vermeend activisme zou verder zetten. Dat u dit naliet, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij het Wolkayit Comité.

Tenslotte legde u opmerkelijke verklaringen af over uw reisweg.

U verklaarde dat u tijdens een brand samen met vele anderen uit de gevangenis van Homera ontsnapte. (CGVS, p12) U kende de oorzaak van de brand niet. U verklaarde dat er "toevallig" een ladder stond op de plaats waar u moest blijven wachten van de bewaker. Over deze brand en ontsnapping werd niets teruggevonden in de beschikbare informatie. Het is verder zeer opvallend dat u na uw ontsnapping meteen naar Hamdayit, op de grens met Soedan, ging zonder meteen het land te verlaten, maar dat u besloot eerst terug naar het binnenland, naar Gonder, te reizen en daar twee weken te verblijven. Gevraagd waarom u niet meteen verder reisde naar Soedan, verklaarde u dat u niet naar Soedan "wou". Gevraagd waarom u naar Gonder wou, zei u dat u er heen wou omdat er daar mensen waren die u konden helpen. Deze omweg is des te opvallender, gezien het risico deze omweg met zich zou kunnen meebrengen voor iemand die werkelijk ontsnapt zou zijn uit de gevangenis en voor iemand die werkelijk vervolging zou vrezen van de Ethiopische autoriteiten. Bovendien verklaarde u eerder, in 2010, wel naar Soedan te zijn vertrokken "zonder reden". (CGVS, p3) Uw verklaringen over uw vermeende reisweg ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Van iemand die werkelijk vervolging zou vrezen in Ethiopië, zou men kunnen verwachten dat hij meteen over de grens zou vluchten en dat hij niet eerst nog wekenlang in Ethiopië zou verblijven om er dan uiteindelijk te vertrekken met een paspoort op zijn eigen naam.

Omwille van ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw verzoek, uw asielrelaas en uw reisweg, kan niet worden aangenomen dat u in Ethiopië in die mate oppositie voerde dat u er bent moeten vertrekken omdat u werd veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf evenmin dat u vervolging zou vrezen door de autoriteiten. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, noch is het aannemelijk dat u bij terugkeer naar Ethiopië als ontsnapte opposant zou worden beschouwd en u hierdoor vervolging zou vrezen.

Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*", Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging in haar land van herkomst. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (i) de ernst van haar vrees voor vervolging en alsook de actualiteit van deze vrees in eerste instantie al ernstig wordt aangetast gezien de recente ontwikkelingen in haar land van herkomst; (ii) zij gedurende lange tijd ontkende de Ethiopische nationaliteit te hebben terwijl zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming verklaarde een vrees te hebben in Ethiopië; (iii) zij pas zeer laatsttijdig een verzoek om internationale bescherming indiende; (iv) zij een geldig Ethiopisch paspoort op haar eigen naam aanvraagde en dat gebruikte om Ethiopië te verlaten terwijl zij verklaarde dat zij veroordeeld was omwille van haar activiteiten bij het Wolkayit Comité en dat zij zou zijn ontsnapt uit de gevangenis; (v) haar verklaringen over haar asielrelaas niet overeenkomen met de gegevens in het paspoort; (vi) zij niet aannemelijk kon maken dat zij lid was van het Wolkayit Comité, dat zij hierdoor veroordeeld zou zijn tot zes jaar gevangenisstraf en dat zij uiteindelijk uit de gevangenis ontsnapt zou zijn, gelet op haar gebrekkige kennis over het Wolkayit Comité, haar ontwijkende, vage en onpersoonlijke verklaringen over haar activiteiten bij het Wolkayit Comité en de vaststelling dat zij sinds zij in Europa is haar activiteiten voor het Wolkayit Comité heeft stopgezet; en (vii) haar ongeloofwaardige verklaringen over haar reisweg nadat zij uit de gevangenis ontsnapt was.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die van aard zijn voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partij merkt in haar verzoekschrift op dat waar verwerende partij in haar bestreden beslissing wijst op hervormingen die plaatsvonden in Ethiopië, moet worden vastgesteld dat verwerende partij nalaat het artikel waarop zij zich dienaangaande steunt *in concreto* te vernoemen. Verzoekende partij betoogt dat Ethiopië geenszins veilig is voor haar en verwijt in dit verband naar een rapport van de “Immigration and Refugee Board of Canada” van 21 november 2016.

2.2.4.2. De Raad bemerkt evenwel dat de recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 waarvan verwerende partij gewag maakt in haar beslissing gestaafd worden door de informatie aangaande de actuele situatie in Ethiopië die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 11, map landeninformatie, delen 1-6). Verzoekende partij gaat met haar verwijzing naar een rapport aangaande de situatie in Ethiopië in 2016 dan ook volledig voorbij aan deze recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 en weerlegt hiermee op geen enkele wijze de motivering van verwerende partij dat in het licht van deze recente ontwikkelingen in haar land van herkomst geconcludeerd kan worden dat de ernst van haar vrees voor vervolging – gebaseerd op haar vermeende ontsnapping uit de gevangenis waar zij zou hebben verbleven omdat zij in 2016 werd veroordeeld omdat zij actief was in het Wolkayit Comité – alsook de actualiteit van deze vrees in eerste instantie al ernstig worden aangetast.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt verder in haar verzoekschrift dat in de bestreden beslissing een “overmatig gewicht” wordt toegekend aan het feit dat zij meerdere identiteiten opgaf en dat abstractie gemaakt wordt van “de talrijke correcte verklaringen aangaande het Wolkayit Comité die verzoeker heeft afgelegd”. Uit het feit dat zij in het verleden een andere identiteit heeft opgegeven, kan geenszins besloten worden dat zij thans ongeloofwaardige verklaringen zou afgelegd hebben. Dit geldt des te meer nu zij tijdens haar persoonlijk onderhoud zelf toegaf dat zij verklaard had van Eritrea te zijn en dit omdat zij dan zou vrijgelaten worden.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat van iemand die werkelijk vervolging vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, verwacht mag worden dat hij meteen de waarheid vertelt over zijn land van herkomst, waar hij vervolging zou vrezen. Het gegeven dat verzoekende partij gedurende lange tijd ontkende de Ethiopische nationaliteit te hebben terwijl zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming verklaart een vrees te hebben in Ethiopië, ondergraaft dan ook wel degelijk op ernstige wijze de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging bij terugkeer naar Ethiopië.

Verder bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissing nog tal van andere vaststellingen worden gedaan die de door verzoekende partij voorgehouden vrees ten aanzien van Ethiopië ondergraven (zie punt 2.2.3.) en die door verzoekende partij, zo blijkt uit wat volgt, niet *in concreto* worden weerlegd.

2.2.6.1. Wat betreft de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar paspoort, onderstreept verzoekende partij dat zij herhaaldelijk heeft aangegeven dat het paspoort vals is en dat verwerende partij niet aantoonde dat het een authentiek paspoort betreft.

2.2.6.2. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing in verband met het paspoort van verzoekende partij wordt vastgesteld dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of het paspoort een vals dan wel een geldig paspoort betreft en dat zij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegt over wat zij zelf moest doen voor het verkrijgen van haar paspoort en het visum. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om deze tegenstrijdigheden, die steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beperkt zich daarentegen tot de loutere herhaling dat het paspoort vals is, hetgeen allerm minst volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. Gelet op haar tegenstrijdige verklaringen over het paspoort alsook over haar eigen aandeel bij het regelen van het paspoort, maakt verzoekende partij geenszins aannemelijk dat het paspoort waarmee zij Ethiopië verliet vals zou zijn.

De Raad wijst erop dat de vaststelling dat verzoekende partij met dit paspoort op 14 juni 2018 het vliegtuig vanuit Ethiopië kon nemen, de geloofwaardigheid van haar vrees voor de Ethiopische autoriteiten ernstig ondermijnt. Immers, indien zij werkelijk veroordeeld zou zijn geweest omwille van haar activiteiten bij het Wolkayit Comité en zij zou zijn ontsnapt uit de gevangenis, zou zij niet met haar eigen paspoort uit Ethiopië kunnen reizen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog betwist dat zij vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in verband met het Wolkayit Comité en meent dat zij daarentegen doorleefde en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, stelt de Raad vast dat verzoekende partij zich beperkt tot het louter tegenspreken van de vaststellingen van verwerende partij dienaangaande, zonder deze met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Zij doet met haar verweer dan ook geen enkele afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij niet aannemelijk kon maken dat zij lid was van het Wolkayit Comité, dat zij hierdoor veroordeeld zou zijn tot zes jaar gevangenisstraf en dat zij uiteindelijk uit de gevangenis ontsnapt zou zijn, gelet op haar gebrekkige kennis over het Wolkayit Comité, haar ontwijkende, vage en onpersoonlijke verklaringen over haar activiteiten bij het Wolkayit Comité en de vaststelling dat zij sinds zij in Europa is haar activiteiten voor het Wolkayit Comité heeft stopgezet.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij aangaande de motivering in de bestreden beslissing betreffende haar reisweg nog opmerkt dat zij *“op een doorleefde, geloofwaardige en spontane wijze de omstandigheden dewelke de reden zijn waarom verzoeker niet meer wilt terugkeren naar Soedan en waarom hij uit Soedan is gevlucht (vertelt)”*, wijst de Raad er evenwel op dat toen aan verzoekende partij gevraagd werd waarom zij na haar ontsnapping meteen naar Hamdayit, op de grens met Soedan, ging, maar niet meteen verder reisde naar Soedan en daarentegen besloot eerst terug te reizen naar het binnenland, naar Gonder, en daar twee weken te blijven, verzoekende partij slechts verklaarde dat zij niet naar Soedan wou en dat zij naar Gonder wilde omdat daar mensen waren die haar konden helpen (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 12). Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift voorhoudt dat zij in Soedan problemen kende en dat zij uit dit land, waar zij verbleven heeft van 2010 tot 2013, is moeten vluchten, bemerkt de Raad dat verzoekende partij op geen enkel moment tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde problemen te kennen in Soedan en dat zij uit dit land is moeten vluchten. Verzoekende partij biedt dan ook geen enkele verklaring voor het feit dat zij na haar ontsnapping niet onmiddellijk de grens is over gevlucht naar Soedan. Door verwerende partij wordt in dit verband terecht gemotiveerd dat van iemand die werkelijk vervolging zou vrezen in Ethiopië men zou kunnen verwachten dat hij meteen over de grens zou vluchten en dat hij niet eerst nog wekenlang in Ethiopië zou verblijven om er dan uiteindelijk te vertrekken met een paspoort op zijn eigen naam.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Ethiopië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 11), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 11 april 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Amhaars en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT